



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ και ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΚΗΡΥΓΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗΣ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ- ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ
(1^η Σεπτεμβρίου)

Ένας εντυπωσιακός και παράξενος θεσμός της θρησκείας των αρχαίων ισραηλιτών, που προβληματίζει τους μελετητές, είναι το λεγόμενο ιωβηλαίο έτος, το έτος της αφέσεως και παραγραφής των χρεών. Ήταν καθορισμένο ανά πενήτηκονταετία και η εξαγγελία του γινόταν πανηγυρικά από ιερείς με ήχους σαλπύγγων. Απέβλεπε μάλλον στην αποκατάσταση της κοινωνικής ειρήνης και ισορροπίας με την επιβολή απαλλαγής από τα χρέη και την απελευθέρωση των δούλων. Επίσης αν κάποιος είχε αναγκασθεί να πουλήσει το χωράφι του, με το θεσμό του ιωβηλαίου το χωράφι του επιστρεφόταν. Το ιωβηλαίο έτος ήταν μια έμπρακτη εφαρμογή της αρχής που απορρέει από τη Βίβλο, ότι η γη ανήκει στο Θεό και άρα σε όλους. Βασιζόταν στην πεποίθηση ότι όλοι οι άνθρωποι και οι ιδιοκτήτες γης είναι «προσήλυτοι και πάροικοι» του Κυρίου σύμφωνα με το Λευϊτικό. Χάρη στον όντως φιλόανθρωπο αυτό θεσμό του ιωβηλαίου (50^ο έτους) και του σαββατιαίου (7^ο έτους) αντιμετωπιζόταν τα πρόβλημα της υπερσυγκέντρωσης της έγγειας ιδιοκτησίας.

Για όλους αυτούς τους λόγους το ιωβηλαίο αναμενόταν με χαρά και εορταζόταν με μεγαλοπρέπεια.

Σ' αυτό το θεσμό αναφέρθηκε ο Χριστός με τη φράση «κηρύξαι ενιαυτόν Κυρίου δεκτόν», όπως ακούσαμε στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, που έχει ορισθεί για την αρχή της ινδίκτου, δηλαδή την πρώτη ημέρα του εκκλησιαστικού έτους.

Ο Χριστός αφού ενίκησε τον διάβολο που τον υπέβαλε στους γνωστούς πειρασμούς στην έρημο, άρχισε περιοδεία στην Γαλιλαία διδάσκοντας στις συναγωγές των πόλεων και χωριών της. Όταν ήλθε στη Ναζαρέτ, όπου είχε μεγαλώσει, πήγε στη συναγωγή της την ημέρα του Σαββάτου και ανέβηκε στον άμβωνα για να διαβάσει τις Γραφές.

Επέλεξε το απόσπασμα από το βιβλίο του προφήτη Ησαΐα που ακούσαμε: «Πνεύμα Κυρίου είναι επάνω μου, γιατί με έχρισε και με απέστειλε να φέρω στους φτωχούς χαροποιό μήνυμα, να θεραπεύσω όσους έχουν συντετριμμένη καρδιά, να κηρύξω στους αιχμαλώτους απελευθέρωση και στους τυφλούς ανάβλεψη, να ελευθερώσω εκείνους που καταπιέζονται και να κηρύξω το έτος της ευνοίας του Κυρίου».

Ο Χριστός δήλωσε στους ακροατές του ότι η προφητεία αυτή είχε εκπληρωθεί στο πρόσωπό Του.

Ο θεσμός του Ιωβηλαίου ήταν μία από τις παιδαγωγικές προτυπώσεις της Παλαιάς Διαθήκης, τώρα, με την έλευση του Χριστού στον κόσμο, ήλθε η ώρα να εφαρμοστεί το Ιωβηλαίο έτος και στα πνευματικά χρέη των ανθρώπων.

Ήλθε η ώρα να χαρίσει ο Χριστός τις οφειλές των ανθρώπων προς τον Θεό, να σβήσει τις αμαρτίες τους για πάντα, να ανορθώσει τους πεσμένους,

να δώσει το φως στους πνευματικά τυφλούς και την ελευθερία στους δούλους των παθών και της αμαρτίας.

Με τον Χριστό αρχίζει ένα νέο Ιωβηλαίο ανώτερο από το παλαιό, εγκαινιάζεται ο «ενιαυτός Κυρίου δεκτός».

Τον άνθρωπο τελικά δεν τον ελευθερώνει το Ιωβηλαίο έτος, αλλά η κλήση του Θεού και η θυσία του Χριστού.

Πολλοί αγώνες έχουν γίνει για την ελευθερία των ανθρώπων, όπως έχει καταγράψει η ιστορία. Αγώνες σκληροί, αιματηροί και επίμονοι, μα τα αποτελέσματα αβέβια, ασταθή και κάποτε τραγικά. Γιατί ; Επειδή οι άνθρωποι προσπάθησαν να ελευθερωθούν με τις δικές τους μόνο δυνάμεις, αγνοώντας και παραμερίζοντας το μεγάλο πραγματικό ελευθερωτή, τον Χριστό.

Γι' αυτό η ελευθερία που κέρδισαν ήταν πρόσκαιρη και ψευδεπίγραφη. Αγνόησαν το χορηγό και εγγυητή της αληθινής ελευθερίας. Η ελευθερία για να είναι ασφαλής και ακλόνητη χρειάζεται πνευματική θεμελίωση.

Η μεταμόρφωση του κόσμου δεν είναι απλά υπόθεση ανθρωπίνων προσπαθειών, συστημάτων κοινωνικών και οικονομικών αναλύσεων και σχεδιασμών.

Είναι πρό πάντων υπόθεση πνευματική.

Ο κόσμος δεν μπορεί να γίνει καλύτερος, όταν οι άνθρωποι με διαβολικό πείσμα απορρίπτουν την υπέροχη διδασκαλία της αγάπης του Χριστού και αποκρούουν τη χάρη Του, την μόνη που μπορεί να θεραπεύσει τις αδυναμίες μας και να καλύψει τις ελλείψεις μας.

Αυτή η θεία χάρη δημιουργεί τις προϋποθέσεις για ένα διαρκές Ιωβηλαίο έτος, ευκαιρία αφέσεως και πραγματικής ελευθερίας.

Σήμερα με την έναρξη του νέου εκκλησιαστικού έτους, ας επιχειρήσουμε όλοι μια νέα αρχή στη ζωή μας, ας δεχθούμε με διάθεση μετανοίας το χαρόσυνο άγγελμα του ελευθερωτή Χριστού, ώστε να έχουμε κάθε ώρα και κάθε στιγμή Ιωβηλαίο έτος, «ενιαυτόν δεκτόν Κυρίου».